

SIUNTION KUNNAN YMPÄRISTÖNSUOJELUMÄÄ- RÄYKSET

Perustelut, luonnos 10.2.2015

SISÄLLYSLUETTELO

1. LUKU	YLEISET MÄÄRÄYKSET.....	2
1 §	Tavoite.....	2
2 §	Määräysten antaminen ja valvonta	2
3 §	Määräysten soveltaminen ja suhde muihin määräyksiin	2
4 §	Paikalliset olosuhteet ja niiden määritelmät.....	3
2. LUKU	JÄTEVESIEN HAITTAVAIKUTUSTEN EHKÄISEMINEN.....	3
5 §	Talousjätevesien käsittely viemäriverkostojen ulkopuolella.....	4
6 §	Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesu ja huolto	6
7 §	Lumenkaatopaikat.....	7
3. LUKU	JÄTTEET JA KEMIKAALIT	7
8 §	Jätteen hyödyntäminen maanrakentamisessa	7
9 §	Polttonesteiden ja muiden vaarallisten kemikaalien varastointi ja käsittely.....	7
10 §	Polttonesteiden jakelu.....	8
11 §	Maalämpöjärjestelmien rakentaminen	9
4. LUKU	MELUN JA MUIDEN PÄÄSTÖJEN TORJUNTA.....	9
12 §	Häiritsevää melua koskevat määräykset	9
13 §	Kunnostus- ja puhtaanapitotöistä aiheutuvan melun ja ympäristön pilaantumisen torjunta.....	10
14 §	Yleisötilaisuuksien meluntorjunta	11
5. LUKU	HEVOSTALLEJA JA ELÄINSUOJIA KOSKEVAT MÄÄRÄYK- SET	11
15 §	Eläinsuojat, lantalat, ulkotarhat ja ratsastuskentät	11
16 §	Maataloudesta sekä jätevedenpuhdistuksesta peräisin olevien jätteiden käsittely	11
6. LUKU	VALVONTATIETOJEN ANTAMINEN.....	11
17 §	Yleinen velvollisuus antaa valvontaa varten tarpeellisia tietoja	11
7. LUKU	MUUT MÄÄRÄYKSET	12
18 §	Poikkeaminen ympäristönsuojelumääräyksistä.....	12
19 §	Ympäristönsuojelumääräysten rikkomisen tai laiminlyönnin seuraamukset.....	12
8. LUKU	VOIMAANTULOSÄÄNNÖKSET.....	12
20 §	Ympäristönsuojelumääräysten voimaantulo	12
21 §	Siirtymäkausimääräykset	12

1. LUKU YLEISET MÄÄRÄYKSET

Ympäristönsuojelumääräykset annetaan ympäristönsuojelulain täytäntöön panemiseksi, joten niiden tulee perustua lain säännöksiin tai niiden nojalla annettujen säädösten konkretisointiin ympäristön suojelemiseksi paikallisesti. Määräysten antaminen on tarpeetonta, mikäli ympäristön pilaantumista ei aiheudu noudatettaessa muutoin riittäviä ympäristönsuojelutoimia.

1 § Tavoite

Määräysten yleinen tavoite on ympäristön pilaantumisen ennaltaehkäisy, pilaantumisesta aiheutuvien haittojen poistaminen ja vähentäminen sekä ympäristön tilan parantaminen. Lähtökohtana ovat paikalliset olosuhteet. Ympäristönsuojelulain 1 luvun säännöksissä määritellään mm. ympäristön pilaantumisen käsite. Ympäristön pilaantumisella tarkoitetaan sellaista ihmisen toiminnasta johtuvaa aineen, energian, melun, värinän, säteilyn, valon, lämmön tai hajun päästämistä, johtamista tai jättämistä yhdestä tai useammasta kohdasta suoraan tai epäsuorasti ilmaan, veteen tai maaperään, jonka seurauksena aiheutuu joko yksin tai yhdessä muiden päästöjen kanssa haittaa mm. terveydelle, luonnolle, luonnonvarojen käytölle, ympäristön yleiselle viihtyisyydelle, virkistyskäytölle tai omaisuudelle. Lain 2 luvussa määritellään yleiset periaatteet ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi, toiminnanharjoittajan selvilläolovelvollisuus sekä maaperän, pohjaveden ja meren pilaamiskiellot.

2 § Määräysten antaminen ja valvonta

2.1 Ympäristönsuojelulain (527/2014) 202 §:n mukaan kunta voi antaa lain täytäntöön panemiseksi tarpeellisia paikallisista olosuhteista johtuvia, kuntaa tai sen osaa koskevia yleisiä määräyksiä.

2.2 Ympäristönsuojelulain 22 §:n mukaan kunnalle kuuluvista ympäristönsuojelulain mukaisista lupa- ja valvontatehtävistä huolehtii kuntien ympäristönsuojelun hallinnosta annetussa laissa (64/1986) tarkoitettu kunnan ympäristönsuojeluviranomainen.

2.3 Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi siirtää ympäristönsuojelulaissa tarkoitettua toimivaltaansa alaiselleen viranhaltijalle siten kuin kuntien ympäristönsuojelun hallinnosta annetussa laissa säädetään. Toimivaltaa ei kuitenkaan voida siirtää viranhaltijalle asiassa, joka sisältää hallintopakon käyttämistä.

3 § Määräysten soveltaminen ja suhde muihin määräyksiin

3.1 Ympäristönsuojelumääräysten tarkoituksena on ympäristönsuojelulaissa ja -asetuksessa olevien tai niiden nojalla annettujen säännösten ja määräysten täytäntöönpano. Ympäristönsuojelumääräyksillä tarkennetaan yleisesti hyväksyttäviä velvoitteita tarpeettoman haitan ehkäisemiseksi paikalliset olosuhteet huomioon ottaen.

3.2 Ympäristönsuojelulain 202 §:n 1 momentin mukaan ympäristönsuojelumääräykset voidaan antaa koko kuntaa tai vain sen osaa koskevin. Mikäli määräyksissä ei muuta mainita, koskevat ne koko kunnan aluetta. Erityishuomiota vaativille alueille on paikallisista olosuhteista johtuen annettu erillisiä määräyksiä.

- 3.3 Ympäristönsuojelulain 202 §:ssä, jolla valtuutetaan kunnat antamaan ympäristönsuojelumääräyksiä, rajataan samalla sitä, mitä määräyksiä voidaan antaa. Määräykset eivät voi koskea ympäristönsuojelulain mukaan luvanvaraista tai rekisteröitävää toimintaa, puolustusvoimien tai rajavartiolaitoksen toimintaa, lain 31 §:ssä tarkoitettua koeluonteista toimintaa, 120 §:ssä tarkoitettuja poikkeuksellisia tilanteita taikka 136 §:ssä tarkoitettua pilaantuneen maaperän ja pohjaveden puhdistamista koskevaa ilmoitusmenettelyä. Luvanvaraisten ja ilmoitusvelvollisten toimintojen osalta ympäristön pilaantumista ehkäistään ja torjutaan luvassa tai ilmoituksen johdosta tehtävässä päätöksessä annetuin määräyksin.
- 3.4 Ympäristönsuojelumääräykset ovat säädöshierarkkisesti samantasoisia muiden kunnallisten säännösten kanssa ja niitä noudatetaan samaan tapaan. Ympäristönsuojelumääräykset on annettu kuitenkin ympäristönsuojelullisin perustein, joten niitä noudattamalla voidaan saavuttaa ympäristön kannalta parempi lopputulos.
- 3.5 Kunnan muiden viranomaisten tulee lupa-asiaa ratkaistaessa tai muuta viranomaispäätöstä tehtäessä ottaa ympäristönsuojelumääräykset huomioon, jotta ympäristön pilaantumisriski voidaan torjua kaikissa kunnan toiminnoissa.

4 § Paikalliset olosuhteet ja niiden määritelmät

Ympäristönsuojelun ja ympäristön pilaantumisen ehkäisy, poistaminen ja vähentäminen edellyttävät Siuntion kunnassa tarkennettuja määräyksiä taajaan rakennetuilla alueilla, rantavyöhykkeillä, pohjavesialueilla ja vesistöalueilla.

1) taajaan rakennetuille alueille annetuilla määräyksillä on tarkoitus ehkäistä naapurille aiheutuvia terveyshaittoja ja parantaa yleistä viihtyisyyttä sekä virkistysmahdollisuuksia taajamissa.

2) rantavyöhykkeillä määräysten tavoitteena on erityisesti pintavesien ja meren suojeleminen.

3) pohjavesialueilla erityismääräyksiä tarvitaan pohjaveden pilaantumisriskin vuoksi sekä pilaantumisesta aiheutuvien terveyshaittojen ehkäisemiseksi. **Pohjavesialueita kohdistuvat määräykset koskevat vain sitä osaa kiinteistöstä, joka rajautuu pohjavesialueen sisäpuolelle.**

4) vesistöjä koskevien määräysten tavoitteena on ehkäistä vesistöjen tai niiden osien pilaantumista. **Määräyksissä vesistönä ei pidetä noroa, ojaa ja lähdetä, joista noron ja lähteen sekä lisäksi luonnontilaisen enintään kymmenen hehtaarin suuruisen fladan, kluuvijärven ja enintään yhden hehtaarin suuruisen lammen tai järven luonnontilan vaarantaminen on kielletty vesilain (587/2011, 11 §) nojalla.**

2. LUKU JÄTEVESIEN HAITTAVAIKUTUSTEN EHKÄISEMINEN

Ympäristönsuojelulain 202 §:n mukaan määräyksiä voidaan antaa toimista, rajoituksista ja rakennelmista, joilla ehkäistään päästöjä ja niiden haitallisia vaikutuksia. Mää-

räykset voivat koskea mm. jätevesien alueellisia puhdistusvaatimuksia tai etäisyysvaatimuksia rantavyöhykkeellä, kiinteän polttoaineen käyttöä määrätyillä alueilla ja ajoneuvojen ja muiden laitteiden pesun rajoittamista.

5 §

Talousjätevesien käsittely viemäriverkostojen ulkopuolella

Vesihuoltolaitoksen toiminta-alueen ulkopuolella kiinteistön jätevesien käsittely järjestetään yleensä kiinteistökohtaisesti. Näillä alueilla puutteellisesti käsitelty jätevedet muodostavat vesistöjen kuormituksesta merkittävän osan. Määräykset on annettu viemäriverkoston ulkopuolisten kiinteistöjen jätevesien johtamisen ja käsittelyn asianmukaisuuden varmistamiseksi sekä jätevesistä aiheutuvan ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi.

Määräyksissä on määritelty ne jätevesien käsittelyn vähimmäisvaatimukset, joilla katsotaan voitavan ehkäistä ympäristön pilaantuminen. Määräykset koskevat asuinkäytössä olevien kiinteistöjen jätevesien käsittelyä, mutta mikäli yritys- ja teollisuustoiminnan jätevedet ovat määrältään ja koostumukseltaan rinnastettavissa asuinkiinteistöjen jätevesiin, voidaan niiden osalta noudattaa vastaavia määräyksiä. Jos jäteveden johtamisesta ojaan tai imeyttämisestä voi aiheutua vesilaissa tarkoitetun ojan, noron tai lähteen pilaantumista, edellyttää jätevesien johtaminen ympäristönsuojelulain 27 §:n mukaista lupaa.

Jätevesien käsittelyvaatimuksesta saavat ilman eri hakemusta poiketa kaikki ne kiinteistöt, joiden kiinteistöllä vakituisesti asuva haltija tai haltijat olivat täyttäneet 68 vuotta, kun ympäristönsuojelulain muutos (196/2011) tuli voimaan eli 15.3.2011. Vapautus on kytketty vain kiinteistön haltijan ikään ja edellytyksenä on, että kiinteistön haltija tai haltijat asuvat kiinteistöllä vakituisesti, joten se ei koske vapaa-ajan kiinteistöjä. Jätevesistä ei myöskään saa aiheutua ympäristön pilaantumista. Poikkeus koskee vain jätevesien käsittelyvelvollisuutta eikä muita mahdollisia velvollisuuksia, kuten velvollisuutta liittää vesihuoltolaitoksen toiminta-alueella sijaitseva kiinteistö vesihuoltolaitoksen vesi- ja viemäriverkostoon.

5.1

Pohjavesialueet

Valtioneuvoston asetuksessa talousvesien käsittelystä viemäriverkostojen ulkopuolisilla alueilla (209/2011) todetaan, että pilaantumiselle herkillä alueilla ympäristöön kohdistuvaa kuormitusta tulee vähentää orgaanisen aineen osalta vähintään 80 prosenttia, kokonaisfosforin osalta vähintään 70 prosenttia ja kokonaistypen osalta vähintään 30 prosenttia verrattuna haja-asutuksen kuormitusluvun avulla määritettyyn käsittelemättömän jäteveden kuormitukseen. Näissä määräyksissä pohjavesialueet katsotaan kuuluviksi pilaantumiselle herkkiin alueisiin ja jätevesien käsittelylle pohjavesialueella on asetettu omat edellytyksensä.

Pohjaveden pilaamiskiellon mukaan ainetta, energiaa tai pieneliöitä ei saa panna, päästää tai johtaa sellaiseen paikkaan tai käsitellä siten, että tärkeällä tai muulla vedenhankintakäyttöön soveltuvalla pohjavesialueella pohjaveden laadun muutos voi aiheuttaa vaaraa tai haittaa terveydelle tai ympäristölle taikka pohjaveden laatu voi muutoin olennaisesti huonontua. Tästä syystä pohjavesialueella jätevesien imeyttäminen maaperään

tai johtaminen käsittelemättöminä ojaan on kielletty. Määräys perustuu ympäristönsuojelulain 7 §:n yleisiin periaatteisiin, 16 §:n maaperän pilaamiskieltoon ja 17 §:n pohjaveden pilaamiskieltoon.

5.2 Rantavyöhykkeet ja saaristo

Ranta-alueilla ympäristön kannalta paras vaihtoehto on kuivakäymälä tai erittäin vähän vettä käyttävä käymälä. Jos käytössä on kuitenkin vesikäymälä, joka sijaitsee alle 80 metrin etäisyydellä vesistöstä, tulee käymäläjätevedet johtaa umpisäiliöön tai puhdistaa tiukennetut puhdistusvaatimukset täyttävällä tavalla. Tiukennettujen puhdistusvaatimusten mukaan talousjätevesien ympäristöön joutuvaa kuormitusta on vähennettävä orgaanisen aineen osalta vähintään 90 %, kokonaisfosforin osalta vähintään 85 % ja kokonaistypen osalta vähintään 40 % verrattuna hajajätevesiasetuksen kuormitusluvun avulla määritettyyn käsittelemättömän jäteveden kuormitukseen (Valtioneuvoston asetus talousvesien käsittelystä viemäriverkostojen ulkopuolisilla alueilla 209/2011).

Jätevesien sisältämät ravinteet voivat aiheuttaa vesistöjen rehevöitymistä ja mikrobiterveyshaittoja. Ranta-alueilla ja saaristossa jätevedet kulkeutuvat nopeasti vesistöihin, joten pilaantumisen vaara on muihin alueisiin nähden suurempi. Ranta-alueet ja saaristo on siten sisällytetty näissä määräyksissä pilaantumiselle herkkiin alueisiin.

Vesikäymälän säiliöiden tulee sijaita sellaisessa paikassa, että ne voidaan imeä tyhjäksi ajoneuvossa olevaan säiliöön, joten niiden rakentaminen on kielletty kiinteistöillä ja saarilla, joihin ei ole tieyhteyttä. Rantavyöhykkeillä vesikäymäläkiellon tavoitteena on etenkin pintavesien suojeleminen.

5.3 Muut alueet

Määräyskohdassa viitataan ympäristönsuojelulain 155 ja 156 §:iin, joissa on säädetty jätevesien yleisestä puhdistamisvelvollisuudesta ja käsittelyjärjestelmästä.

Jätevesien käsittelyjärjestelmä on suunniteltava ja mitoitettava ja järjestelmää käytettävä ja huollettava siten, että käsittelyllä saavutetaan jätevesien käsittelyn vähimmäisvaatimusten mukainen kuormituksen väheneminen.

Kohdassa yksilöidään jäteveden puhdistuslaitteistojen vaatimuksia. Saostussäiliöiden tarkoituksena on poistaa lähinnä kiintoainesta, ja niitä on pidettävä välttämättömänä esikäsittelymenetelmänä ennen muita jätevesien puhdistusmenetelmiä. Osastojen lukumäärävaatimusta harkittaessa voidaan yhdeksi lähtökohdaksi ottaa, että mikäli jätevesien joukossa on käymäläjätevesiä, tulee saostussäiliön puhdistustason vastata kolmi-osaisen saostussäiliön puhdistustasoa. Pelkille pesuvesille riittää yleensä kaksiosaisen saostussäiliön puhdistustasoa vastaava järjestelmä.

5.4 Suojaetäisyydet

Etäisyysmääräykset perustuvat yleisesti käytössä oleviin suojaetäisyyksiin, joiden perusteet ovat ensisijaisesti vesiensuojelullisia. Lisäksi tarkoituksena on ehkäistä mahdollisista haju- ja terveyshaitoista johtuvaa ympäristön pilaantumista (Ympäristönsuojelulaki 5 §).

Suojaetäisyysvaatimukset tulevat noudatettaviksi uusien talousvesien puhdistus- ja käsitteilylaitteistojen rakentamisen yhteydessä tai kun vanhoja laitteistoja uusitaan.

5.5 Vähäisen jätevesimäärän kohteet

Ympäristönsuojelulain 155 §:n 2 momentin mukaan vähäiset määrät muita kuin vesikäymäläjätevesiä voidaan johtaa puhdistamattomina maahan, mikäli niistä ei aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa. Tällaisia ns. harmaita pesuvesiä voidaan katsoa syntyvän vähäisiä määriä mm. silloin, kun rantasaunaa ei ole liitetty vesijohtoon ja käyttövesi joudutaan kantamaan saunaan.

Pilaantumiselle herkillä alueilla tulee kuitenkin vähäisetkin jätevesimäärät johtaa hallitusti maaperään tarkoitukseen soveltuvan rakenteen kautta.

6 § Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesu ja huolto

6.1 Pohjavesialueet

Pohjavesialueilla ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja laitteiden pesu, mikäli jätevedet pääsevät imeytymään maahan, aiheuttaa aina pohjaveden pilaantumisvaaran. Tästä johtuen pesun kieltäminen muualla kuin tähän tarkoitukseen erikseen rakennetuilla ja viemäröidyillä paikoilla on perusteltua.

Ajoneuvon, veneen, koneen, laitteen tai tarvikkeiden kaiken pesun kieltäminen omakotitalojen tai niihin verrattavien asuinkiinteistöjen pihassa on kohtuuttoman tiukka vaatimus, joten yksittäinen pesu sallitaan. Peseminen tulee kuitenkin toteuttaa siten, että pesuvesien pääsy pohjavesiin on estetty, eikä pohjavesien pilaantumisriskiä synny. Pilaantumisen tai muun haitan ehkäisemiseksi on perusteltua kieltää liuotinpohjaisten pesuainesten käyttö.

6.2 Katu- ja tiealueet, muut yleiset alueet ja rantavyöhykkeet

Yleisessä käytössä olevilla alueilla ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja laitteiden pesu on yleensä ollut kiellettyä kuntien järjestyssäännöissä. Järjestyssäännöt kumoutuivat 1.10.2003 voimaan tulleen järjestyslain myötä ja kieltäminen on perusteltua ottaa mukaan myös näihin määräyksiin, koska pesutoiminta esimerkiksi puisto- tai virkistysalueilla saattaa aiheuttaa ympäristön pilaantumisen vaaraa sekä vähentää yleistä viihtyisyyttä ja virkistyskäyttöön soveltumista. Pesu- ja huoltotoiminta rantavyöhykkeillä voi aiheuttaa vesistön pilaantumisriskin, jos jätevedet tai haitalliset kemikaalit pääsevät valumaan suoraan vesistöön.

6.3 Muut alueet

Ammattimainen tai muutoin laajamittainen pesutoiminta kiinteistöllä suoritetaan yleensä painepesulaiteilla ja liuotinpohjaisilla pesuaineilla ja siitä syntyy huomattavan paljon jätevesiä, joiden johtaminen ympäristöön tulisi aiheuttamaan mitä ilmeisimmin ympäristön pilaantumista. Määräyksissä on tästä syystä edellytetty jätevesien esikäsittelyä ja viemäriin johtamista tai viemäriverkon ulkopuolisilla alueilla johtamista hiekan- ja öljynerotuskaivojen kautta umpisäiliöön.

Yksittäinen ajoneuvon, veneen, koneen, laitteen tai tarvikkeiden peseminen tulee toteuttaa siten, ettei ympäristön pilaantumiskäsitä synny. Pilaantumisen tai muun haitan ehkäisemiseksi on perusteltua kieltää liuotinpohjaisten pesuaineiden käyttö.

6.4 Mattojen ja muiden tekstiilien pesu

Mattojen, tekstiilien ja muiden vastaavien tavaroiden pesu vesistössä tai siten, että pesuvedet pääsevät suoraan vesistöön, aiheuttaa ylimääräistä vesistön kuormitusta ja siten myös ympäristön pilaantumisen vaaraa. Tämän vuoksi tulee matot, tekstiilit ja muut vastaavat tavarat pestä kuivalla maalla siten, että pesuvedet eivät pääse suoraan vesistöön.

7 § Lumenkaatopaikat

Lumenkaatopaikat tulee sijoittaa ja niitä käyttää siten, että pilaantuminen ja haitalliset vaikutukset voidaan ehkäistä ennalta. Lumenkaatopaikoille tuotava lumi saattaa sisältää roskia ja ympäristölle haitallisia aineita, joita saattavat levitä ympäristöön tai kulkeutua pohja- tai pintaveteen lumen sulamisvesien mukaan. Määräyksessä on täten kielletty lumenkaatopaikkojen sijoittaminen pohjavesialueille tai rantavyöhykkeelle.

Ympäristönsuojelulain 7 §:n mukaan pilaantumisen aiheuttaja tai toiminnanharjoittaja vastaa toiminnasta syntyvien haittojen ennaltaehkäisemisestä ja ympäristöhaittojen poistamisesta.

Lumenkaatopaikan perustamisesta on tehtävä ilmoitus ympäristönsuojeluviranomaiselle valvonnan järjestämiseksi.

3. LUKU JÄTTEET JA KEMIKAALIT

8 § Jätteen hyödyntäminen maanrakentamisessa

Pienimuotoinen jätteen hyödyntäminen maarakentamisessa ei edellytä ympäristölupaa, mutta sillä voi olla haitallisia vaikutuksia pohjaveteen, maaperään tai vesistöihin. Määräyksessä esitetään ehdot, joita noudattamalla näitä haittoja voidaan estää ja minimoida. Ilmoitusvelvollisuus on tarpeen valvonnan järjestämiseksi.

9 § Polttonesteiden ja muiden vaarallisten kemikaalien varastointi ja käsittely

Polttonesteiden ja muiden vaarallisten kemikaalien varastointia ja käsittelyä koskevat määräykset on annettu kemikaalivuotojen hallitsemattoman ympäristöön pääsemisen ja niistä aiheutuvan ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi.

9.1 Polttonesteiden ja muiden kemikaalien varastointi

Pienikin määrä jotakin vaarallista kemikaalia saattaa hallitsemattomasti ympäristöön päästessään aiheuttaa vakavan ympäristön pilaantumisen vaaran. Erityisen ongelmallisia ovat nestemäiset aineet, jotka voivat aineen ominaisuuksista riippuen imeytyä nopeasti maaperään ja kulkeutua veteen liuenneena kauas onnettomuuspaikalta.

Kemikaalionnettomuuden ja maaperän tai pohjaveden saastumisen ennaltaehkäiseminen edellyttää asianmukaisia varastosäiliöitä ja varastotiloja. Kemikaalisäiliöiden ja suoja-aitaiden sijoittaminen siten, että niiden kunto voidaan todeta esteettömästi, nopeuttaa mahdollisten vuotojen havaitsemista ja toimenpiteisiin ryhtymistä ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi. Laitteet tulee huoltaa ja tarkastaa säännöllisesti, jotta maaperän tai pohjaveden pilaantuminen voidaan estää. Käsittelyssä ja varastoinnissa tapahtuneesta onnettomuudesta on välittömästi ilmoitettava pelastuslaitokselle, jotta torjuntatoimet voidaan aloittaa välittömästi ja vuotoalue rajattua mahdollisimman pieneksi.

9.2 Polttonesteiden ja muiden kemikaalien säilytys pohjavesialueella

Pohjaveden pilaamiskiellon vuoksi maanalaisten kemikaalisäiliöiden sijoittaminen pohjavesialueille on kokonaan kielletty. Vuodon sattuessa maan alla voivat kemikaalit imeytyä maaperään ja edelleen pohjaveteen tai kulkeutua maanpinnan alapuolella pintavesistöihin kauaskin varsinaisesta onnettomuuspaikasta.

9.3 Maanalaisten säiliöiden poistaminen

Käytöstä poistetut öljysäiliöt aiheuttavat ympäristön pilaantumisen vaaran, ellei niitä asianmukaisesti tarkasteta ja säiliöön mahdollisesti jäänyttä öljyä poisteta. Säiliöiden poistamisen yhteydessä on aistinvaraisesti varmistettava, ettei säiliö ole toiminnassa-oloaikanaan aiheuttanut öljyvuotoa tai muuta vahinkoa maaperälle. Ympäristösuojelulain 16 §:n maaperän pilaamiskiellon nojalla jätettä ei saa jättää maaperään siten, että seurauksena on vaaran tai haitan aiheutuminen terveydelle tai ympäristölle. Käytöstä poistettu öljysäiliö on lain tarkoittamaa jätettä, minkä sen omistaja on velvollinen poistamaan ja toimittamaan asianmukaisesti käsiteltäväksi. **Mikäli kiinteistölle hankitaan uusi öljysäiliö vanhan tilalle, se tulee sijoittaa kohdan 9.1 määräysten mukaisesti.**

10 § Polttonesteiden jakelu

10.1 Polttonesteiden jakelu pohjavesialueilla ja tilavuudeltaan yli 10 m³ kokoisissa jakelupisteissä

Jakelupisteisiin ja jakeluasemiin, joiden säiliötilavuus on yli 10 m³, sovelletaan valtioneuvoston asetusta nestemäisten polttoaineiden jakeluasemien ympäristönsuojeluvaatimuksista 444/2010. Asetusta sovelletaan ympäristönsuojelun vähimmäisvaatimuksena myös jakeluasemiin sekä auto- tai konevarikoiden jakelupisteisiin, joiden polttoainesäiliöiden kokonaistilavuus on alle 10 m³, mikäli jakeluasema sijaitsee pohjavesialueella ja sen toiminnasta voi aiheutua pohjaveden pilaantumista. Pohjaveden pilaantumisen vaaraa aiheuttavalle toiminnalle tulee hakea lisäksi ympäristölupa.

10.2 Polttonesteiden jakelu pohjavesialueen ulkopuolella

Pienikin määrä jotakin **vaarallista** kemikaalia saattaa hallitsemattomasti ympäristöön päästessään aiheuttaa vakavan ympäristön pilaantumisen vaaran. Erityisen ongelmallisia ovat nestemäiset aineet, jotka voivat aineen ominaisuuksista riippuen imeytyä nopeasti maaperään ja kulkeutua veteen liuenneena kauaskin onnettomuuspaikalta.

Jakelualueen rakennetta koskevilla määräyksillä pyritään ehkäisemään ympäristön pilaantumisen vaaraa vuototilanteissa. Jakelualueella tulee olla imeytysainetta ja keräämiseen tarkoitettua kalustoa, jotta torjuntatoimet voidaan mahdollisessa onnettomuustilanteessa aloittaa välittömästi ja vuotoalue saadaan rajattua mahdollisimman pieneksi.

11 § Maalämpöjärjestelmien rakentaminen

Maalämpökaivojen ja muiden maalämpöjärjestelmien rakentamiseen liittyy riski pohjavesien virtausolosuhteiden tai määrän muuttumisesta ja pohjaveden laadun heikkenemisestä. Lämmönsiirtonesteinä käytetään ympäristölle haitallisia aineita, jotka rakenteiden rikkoontuessa voivat joutua maaperään ja pohjaveteen.

Maalämmön hyödyntämiseen tarkoitettujen porakaivojen rakentaminen ja käyttö aiheuttavat pohjaveden pilaantumisen vaaraa, joten rakentaminen pohjavesialueille edellyttäisi huomattavia selvityksiä maaperän ominaisuuksista ja pohjaveden virtausolosuhteista. Laajojenkaan selvitysten avulla toimenpiteiden haitattomuutta ei kuitenkaan voida varmuudella todentaa porakaivojen ulottuessa 200–300 metrin syvyydelle.

Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen ohjeistuksen mukaan lähelle maanpintaa pintavetona asennettavia maalämpöjärjestelmiä ei tule sijoittaa 500 metriä lähemmäksi vedenottamoa. **Pohjavesialueelle sijoitettava maalämpöjärjestelmä voi tarvita toimenpideluvan lisäksi vesiluvan ja luvantarve on pohjavesialueilla aina arvioitava.**

4. LUKU MELUN JA MUIDEN PÄÄSTÖJEN TORJUNTA

12 § Häiritsevää melua koskevat määräykset

12.1 Yleiset määräykset

Määräykset tarpeettoman melun, tärinän tai muun vastaavan haitan välttämiseksi sekä äänenvahvistimen ja äänentoistolaitteiden häiritsevän käytön kieltämiseksi on annettu terveys- ja viihtyvyystekijöiden turvaamiseksi.

Taajaan rakennetulla alueella on häiritsevää melua aiheuttavien toimintojen suorittaminen kielletty yöaikana viihtyisyys- ja terveyshaittojen ehkäisemiseksi ja häiriöttömän lepoajan varmistamiseksi. Kiellosta voidaan poiketa hyväksytyn ympäristöluvan tai meluilmoituksen nojalla.

12.2 Tiedotusvelvollisuus

Tiedottamisvelvollisuudesta on annettu määräys, jotta naapurit ja viranomaiset osaavat ennalta varautua mahdollisiin häiriöihin. Kohdassa 12.4 määritettyjä toimintoja voidaan harjoittaa meluilmoitusta tekemättä, mutta tiedottamisvelvollisuus on säilytetty, jotta vaikutuspiirissä olevat naapurikiinteistöt voivat varautua meluun ja tietävät sen kestoajat.

12.3 Ilmoitusvelvollisuus

Ympäristönsuojelulain 118 §:n mukaan toiminnanharjoittajan on tehtävä kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle kirjallinen ilmoitus tilapäistä melua tai tärinää aiheuttavasta toimenpiteestä tai tapahtumasta, kuten esimerkiksi rakentamisesta tai yleisötilaisuudesta, jos melun tai tärinän on syytä olettaa olevan erityisen häiritsevää. Ilmoitusvelvollisuus syntyy, jos toiminnasta saattaa aiheutua melua, jonka on syytä olettaa olevan melun voimakkuuden, keston tai toistuvuuden vuoksi erityisen häiritsevää lähistöllä asuville, oleskeleville tai työskenteleville.

Ympäristönsuojelulain 118 §:ssä mukaan ilmoitus tulee tehdä hyvissä ajoin ennen toimenpiteeseen ryhtymistä tai toiminnan aloittamista, kuitenkin viimeistään 30 vuorokautta ennen tätä ajankohtaa.

Määräyksessä on lueteltu toimenpiteitä ja tapahtumia, jotka aikaansaavat erityisen häiritsevää melua tai tärinää. Murskauslaitoksen toiminta ja moottoriurheilukilpailut, varsinkin kun niiden aiheuttama melu ja tärinä on pitempiketoista tai ulottuu öiseen aikaan, aikaansaavat melua, joka voidaan kokea erityisen häiritsevänä.

Ympäristönsuojelulain 118 §:ssä on säädetty tilanteita, joissa ilmoitusvelvollisuutta ei ole. Lisäksi ympäristönsuojelumääräyksillä rajoitetaan ilmoitusvelvollisuutta.

13 § Kunnostus- ja puhtaanapitotöistä aiheutuvan melun ja ympäristön pilaantumisen torjunta

13.1 Yöaikaan tehtävät melua aiheuttavat työt

Taajaan rakennetulla alueella on varsinkin asuntoalueisiin kohdistuva yöaikainen melu häiritsevää ja tästä syystä on perusteltua rajoittaa toiminnot, jotka voidaan suorittaa vain päiväsaikaan tehtäviksi. Jätteen kuormaus, normaalit määräaikaiset korjaustyöt ja lumenauraus, mikä ei liikenteen kannalta ole välttämätöntä tehdä yöllä, on määräyksen perusteella ajoitettava klo 22.00–6.00 ulkopuoliseen aikaan ja pyhäpäivien ulkopuolelle.

13.2 Pölyn- ja liukkauden torjunta

Erityisesti keväisin katu- ja tiealueiden puhdistamisen yhteydessä nousee ilmaan leijuvaa pölyä. Leijuvasta pölystä aiheutuvan ympäristön pilaantumisen ja terveyshaittojen ehkäisemiseksi tulee katujen kunnossa- ja puhtaanapitotoimenpiteet suorittaa siten, että haitat ovat mahdollisimman pieniä. Määräyksessä pyritään ohjaamaan tiesuolauksen välttämiseen ympäristöhaittojen minimoimiseksi.

13.3 Kunnostustyöt

Määräyksessä mainituista rakennus- ja kunnostustoimenpiteistä saattaa syntyä melua, hajua tai pölyä taikka muuta näihin verrattavaa räsitusta ympäristölle, joka voi tietyissä olosuhteissa aiheuttaa ympäristön pilaantumisen vaaraa taikka terveys- tai viihtyisyyshaittaa kohteen läheisyydessä. Taajaan asutulla alueella tulee rakennus- ja kunnossapitotoimenpiteitä tehtäessä kiinnittää erityistä huomiota toimenpiteistä aiheutuvien haittojen vähentämiseen ja rajoittamiseen naapureiden läheisyyden vuoksi. Riittävillä suojaustoimenpiteillä voidaan haitallisten vaikutusten leviämistä vähentää merkittävästi.

14 § Yleisötilaisuuksien meluntorjunta

Äänentoistolaitteiden oikealla suuntaamisella ja äänenvahvistimien säädöillä voidaan olennaisesti vaikuttaa melun tasoon ja leviämiseen. Suuntauksien ja säätöjen avulla melutaso voidaan pitää riittävän alhaisena melusta aiheutuvien viihtyisyys- ja terveyshaittojen estämiseksi.

Tiedottamisesta ja meluilmoituksen tekemisestä on säädetty erikseen kohdassa 12.2 ja 12.3

5. LUKU HEVOSTALLEJA JA ELÄINSUOJIA KOSKEVAT MÄÄRÄYKSET

15 § Eläinsuojat, lantalat, ulkotarhat ja ratsastuskentät

Lannan ja virtsan varastoinnista säädetään valtioneuvoston asetuksessa **eräiden maa- ja puutarhataloudesta** peräisin olevien päästöjen rajoittamisesta (1250/2014). **Asetuksessa mm. kielletään orgaanisten lannoitevalmisteiden varastointi aumassa tulvanalaisilla alueilla ja pohjavesialueilla ja määrätään lantaloiden, jaloittelualueiden ja ulkotarhojen ruokinta- ja juottopaikkojen sijoittamisesta.**

Harjoittelualueilta ja ulkoilutarhoista tulee usein pintavaluntana ja salaojavesien mukana huomattava määrä ravinteita, jolloin erityisesti kasvipeitteettömillä alueilla on vaarana, että ravinteita huuhtoutuu vesiuomiin. Eläinsuojat, lantalat, ulkotarhat, ratsastuskentät ja maneesit on tarpeen sijoittaa riittävän suojaetäisyyden päähän vesihuoltolaitoksen vedenottamoista yhdyskuntien talousvedenottoon kohdistuvien riskien vähentämiseksi. **Määräyksissä ulkotarhalla tarkoitetaan hevosten, ponien, nautaeläinten tai muiden suurten kotieläinten sekä koirien läpi vuoden käyttämää, yleensä kasvipeitteetöntä ja aidattua jaloittelualuetta.**

Lanta on tarpeen siivota ulkotarhoista ja ratsastuskentiltä säännöllisesti haitallisten valumien estämiseksi. Samasta syystä myös pintamaa on uusittava tarpeen mukaan.

16 § Maataloudesta sekä jätevedenpuhdistuksesta peräisin olevien jätteiden käsittely

Määräyksillä, joilla rajoitetaan lietelannan, virtsan tai säiliörehun puristenesteen levittämistä pyritään turvaamaan pohjaveden ja talousveden laatua ja ehkäisemään vesistön pilaantumista. **Määräyksissä on käytetty valtioneuvoston asetuksessa eräiden maa- ja puutarhataloudesta peräisin olevien päästöjen rajoittamisesta (1250/2014), Hevostallien ympäristönsuojeluohjeessa (YM 121/2003) ja Kotieläintalouden ympäristönsuojeluohjeessa (YM 1/2010) annettuja määräyksiä ja suosituksia vähimmäisetäisyyksistä.**

6. LUKU VALVONTATIETOJEN ANTAMINEN

17 § Yleinen velvollisuus antaa valvontaa varten tarpeellisia tietoja

Ympäristönsuojelulain 172 §:n mukaan lupa- ja valvontaviranomaisella on oikeus saada tehtävänsä suorittamista varten salassapitovelvollisuuden estämättä välttämättömiä tietoja viranomaisilta ja toiminnanharjoittajilta. Ympäristönsuojelulain 175 §:n mukaan

valvontaviranomainen voi antaa määräyksen toiminnan ympäristövaikutusten selvittämiseksi, silloin kun toiminnasta epäillään aiheutuvan ympäristön pilaantumista. Määräys liittyy myös ympäristönsuojelulain 6 §:n selvilläolovelvollisuuteen, jonka mukaan kaikkien ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavilla toiminnanharjoittajilla on yleinen velvollisuus olla selvillä toimintansa ympäristövaikutuksista, ympäristöriskeistä ja niiden hallinnasta sekä haitallisten vaikutusten vähentämismahdollisuuksista.

7. LUKU MUUT MÄÄRÄYKSET

18 § Poikkeaminen ympäristönsuojelumääräyksistä

Ympäristönsuojelulain 202 §:n mukaisesti kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi myöntää poikkeuksen ympäristönsuojelumääräyksestä siinä mainituin perustein. Lupaa poikkeamiseen tulee hakea kirjallisesti ja sitä koskeva asia tulee käsitellä hallintomenettelyä koskevan lainsäädännön mukaisesti. Ympäristönsuojelumääräykset on annettu ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi, joten poikkeamislupa voidaan myöntää ainoastaan siinä tapauksessa, että toiminnanharjoittaja tai tapahtuman järjestäjä kykenee näistä määräyksistä poikkeavalla muulla hyväksyttävällä tavalla estämään toiminnasta tai tapahtumasta aiheutuvan ympäristön pilaantumisen.

19 § Ympäristönsuojelumääräysten rikkomisen tai laiminlyönnin seuraamukset

Ympäristönsuojelumääräykset on annettu yleisesti noudatettaviksi niissä erityisesti määrätyin poikkeuksin. Määräysten rikkomisesta ja laiminlyönnistä aiheutuvista seuraamuksista on säädetty ympäristönsuojelulain 20 luvussa ja 225 §:ssä.

8. LUKU VOIMAANTULOSÄÄNNÖKSET

20 § Ympäristönsuojelumääräysten voimaantulo

Kunta saattaa ympäristönsuojelumääräykset voimaan siten kuin ympäristönsuojelulain 203 §:ssä on säädetty.

21 § Siirtymäkausimääräykset

21.1 Jätevesijärjestelmät voivat aiheuttaa puutteellisesti toteutettuina maaperän, pohjaveden ja vesistöjen pilaantumisen riskin. Siirtymäaikaa on kuitenkin pidetty perusteltuna, sillä järjestelmien uusiminen vaatii investointeja uuteen tekniikkaan ja rakenteisiin.

21.2 Kemikaalit voivat pieninäkin määrinä ympäristöön päästessään aiheuttaa vakavan ympäristön pilaantumisen vaaran. Tarvittavien uudistusten tekemiselle on annettu kuitenkin siirtymäaika, sillä se vaatii monissa tapauksissa investointeja uuteen tekniikkaan ja rakenteisiin.

21.3 Polttoaineiden jakelupisteille asetettavat uudet ympäristövaatimukset vaativat investointeja vanhoihin järjestelmiin tai niiden kokonaan korvaamista uusilla, minkä vuoksi siirtymäaikaa on pidetty perusteltuna.

21.4 Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja laitteiden pesupaikkoja koskevien vaatimusten täyttämiseksi on annettu määräaika, sillä uuden sijoituspaikan löytäminen voi kestää kauan.

21.5

Määräyksissä on kielletty lumenkaatopaikkojen sijoittaminen pohjavesialueelle pohjavesien pilaantumisen ehkäisemiseksi. Siirtämiselle on annettu määräaika, sillä uuden sijoituspaikan löytäminen voi viedä aikaa.

SJUNDEÅ KOMMUNS MILJÖSKYDDSFÖRESKRIFTER

Motiveringar, utkast 10.2.2015

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

1. KAP	ALLMÄNNA FÖRESKRIFTER	2
1 §	Målsättning	2
2 §	Utfärdandet och övervakning av föreskrifterna.....	2
3 §	Tillämpningen av föreskrifterna och förhållandet till andra bestämmelser	2
4 §	De lokala förhållandena och definitionerna av dem	3
2. KAP	FÖRHINDRANDET AV DE SKADLIGA VERKNINGARNA AV AVLOPPSVATTEN	3
5 §	Behandling av hushållens avfallsvatten utanför avloppsnäten	4
6 §	Begränsningar för tvätt och service av fordon, båtar, maskiner och motsvarande anordningar	6
7 §	Snöavstjälningsplatserna.....	7
3. KAP	AVFALL OCH KEMIKALIER.....	7
8 §	Utnyttjande av avfall i markanläggningsarbeten	7
9 §	Lagring och hantering av flytande bränslen och andra farliga kemikalier	7
10 §	Distribution av flytande bränslen	8
11 §	Byggande av jordvärmesystem	9
4. KAP	BEKÄMPNING AV BULLER OCH ÖVRIGA UTSLÄPP.....	9
12 §	Föreskrifter gällande störande buller	9
13 §	Bekämpning av buller och förorening av miljön som förorsakas av reparations- och renhållningsarbeten	10
14 §	Bullerbekämpning vid offentliga tillställningar	11
5. KAP	FÖRESKRIFTER SOM GÄLLER HÄSTSTALL OCH DJURSKYDD	11
15 §	Djurskydd, gödselstäder, rastgårdar och ridplaner	11
16 §	Behandling av avfall från lantbruket och avloppsvattenreningen.....	11
6. KAP	ÖVERLÄMNANDE AV ÖVERVAKNINGSUPPGIFTER.....	12
17 §	Allmän skyldighet att ge uppgifter som är nödvändiga för övervakningen	12
7. KAP	ÖVRIGA FÖRESKRIFTER.....	12
18 §	Avvikelse från miljöskyddsföreskrifterna.....	12
19 §	Följderna av brott mot eller underlåtenhet att efterfölja miljöskyddsföreskrifterna	12
8. LUKU	FÖRESKRIFTER OM IKRAFTTRÄDANDE.....	12
20 §	Ikraftträdandet av miljöskyddsföreskrifterna	12
21 §	Föreskrifter om övergångsperioderna	12

1. KAP ALLMÄNNA FÖRESKRIFTER

Miljöskyddsbestämmelser utfärdas för att verkställa miljöskyddslagen. Därför bör de grunda sig på att i praktiken omsätta stadgandena i lagen eller de författningar som utfärdats på basen av lagen, för att lokalt skydda miljön. Det är onödigt att utfärda bestämmelser om det inte uppstår miljöförstöring, då man iakttar i övrigt tillräckliga miljöskyddsåtgärder.

1 § Målsättning

Den allmänna målsättningen med föreskrifterna är att förebygga miljöförorening och att avlägsna eller minska sådana olägenheter som förorsakats av förorening **samt att förbättra miljöns tillstånd**. De lokala förhållandena utgör utgångspunkten. I stadgandena i miljöskyddslagens 1 kapitel definieras bl.a. begreppet förorening av miljön, de allmänna principerna vid verksamhet som förorsakar risk för förorening av miljön, verksamhetsidkarens skyldighet att vara konsekvensmedveten samt förbud mot förorening av jordmånen, grundvattnet och havet. Enligt miljöskyddslagen inbegriper begreppet förorening av miljön, genom mänsklig verksamhet orsakat utsläpp eller deponering i miljön av ämne, energi, buller, skakning, strålning, ljus, värme eller lukt, som antingen i sig eller tillsammans med andra utsläpp medför olägenhet för bl.a. hälsa, natur, utnyttjandet av naturresurser, den allmänna trivseln i miljön, rekreationsanvändningen eller egendom.

2 § Utfärdandet och övervakning av föreskrifterna

2.1 Enligt miljöskyddslagen (527/2014) § 202 får kommunen för verkställigheten av lagen meddela sådana allmänna föreskrifter som är påkallade av de lokala förhållandena och som gäller kommunen eller någon del av den.

2.2 Enligt miljöskyddslagen § 22 skall den i lagen om kommunernas miljövårdsförvaltning (64/1986) avsedda kommunala miljövårdsmyndigheten sköta de tillsynsuppgifter som enligt denna lag ankommer kommunen.

2.3 Den kommunala tillståndsmyndigheten kan delegera i miljöskyddslagen åsyftad behörighet till en tjänsteinnehavare enligt lagen om kommunernas miljövårdsförvaltning. Behörighet kan dock inte delegeras till en tjänsteinnehavare i ärenden som gäller utövande av förvaltningstvång.

3 § Tillämpningen av föreskrifterna och förhållandet till andra bestämmelser

3.1 Miljöskyddsföreskrifternas syfte är att verkställa miljöskyddslagens och -förordningens eller med stöd av dem utgivna stadganden och föreskrifter. Med hjälp av miljöskyddsföreskrifterna preciserar man allmänt godtagbara förpliktelser för att undvika onödiga olägenheter, med beaktande av de lokala förhållandena.

3.2 Enligt miljöskyddslagen § 202 mom. 1 kan man utfärda miljöskyddsföreskrifterna så att de gäller hela kommunen eller endast en del av den. Såvida inget annat nämns i föreskrifterna, gäller föreskrifterna hela kommunens område. För områden som kräver särskild uppmärksamhet har man beroende på lokala omständigheter utfärdat särskilda föreskrifter.

- 3.3 I miljöskyddslagens § 202, där man befullmäktigar kommunerna att utfärda miljöskyddsföreskrifter, avgränsar man samtidigt vilka föreskrifter som kan utfärdas. Föreskrifterna kan inte gälla verksamhet som enligt miljöskyddslagen är miljötillståndspliktig eller kräver registrering, försvarsmaktens eller gränsbevakningens verksamhet, i § 31 avsett verksamhet med karaktär av experiment, i § 120 avsedda undantagssituationer eller i § 136 avsett anmälningsförfarande gällande rengöring av förorenad jordmån och grundvatten. Gällande åtgärder som kräver tillstånd och anmälan förhindras förorening av miljön enligt de föreskrifter som utfärdats i tillståndet eller i det beslut som fattats med anledning av anmälan.
- 3.4 Miljöskyddsföreskrifterna är hierarkiskt sett lika värda som andra kommunala stadganden och de efterföljs på samma sätt. Miljöskyddsföreskrifterna utfärdas emellertid på miljöskyddsliga grunder, därför kan man med tanke på miljön uppnå bättre resultat genom att följa dem.
- 3.5 Kommunens övriga myndigheter bör beakta miljöskyddsföreskrifterna då de avgör ett tillståndsärende eller fattar andra myndighetsbeslut, för att kunna motarbeta risken för miljöförorening i all kommunal verksamhet.

4 § De lokala förhållandena och definitionerna av dem

Miljöskyddet och förebyggandet, avlägsnandet och förminskandet av miljöförorening kräver i Sjundeå kommun preciserade föreskrifter på tätt bebyggda områden, strandzoner, grundvattenområden och vattendragsområden.

- 1) Syftet med de föreskrifter som utfärdats för **tättbebyggda områden** är att förhindra att grannar utsätts för hälsoolägenheter och att förbättra den allmänna trivseln samt rekreationsmöjligheterna i tätorter.
- 2) Målet med föreskrifterna för **strandzoner** är att särskilt skydda ytvattnen och havet.
- 3) På **grundvattenområden** behövs specialbestämmelser pga. grundvattnets föroreningsrisk samt för att förhindra att hälsoolägenheter uppstår pga förorening. **De föreskrifter som riktar sig till grundvattenområden gäller enbart den del av fastigheten, som finns inom grundvattenområdet.**
- 4) Målet med de bestämmelser som gäller **vattendragen** är att förhindra att vattendragen eller delar av dem förorenas. I föreskrifterna räknas inte en rännil, ett dike och en källa som vattendrag. Av dessa är det med stöd av vattenlagen (587/2011, § 11) förbjudet att riskera naturtillståndet i en rännil och en källa. Dessutom är det med stöd av vattenlagen (587/2011 § 11) förbjudet att riskera naturtillståndet i en flada, en glosjö i naturtillstånd, som är högst tio hektar stor och dessutom en damm eller en sjö i naturtillstånd och som är högst en hektar stor.

2. KAP FÖRHINDRANDET AV DE SKADLIGA VERKNINGARNA AV AVLOPPSVATTEN

Enligt miljöskyddslagen § 202 kan man utfärda föreskrifter om åtgärder, begränsningar och konstruktioner, med vilka man förhindrar utsläpp och skadeverkningar av sådana.

Föreskrifterna kan gälla bl.a. reningsmetoder för avloppsvatten, regionala reningskrav eller avståndskrav i strandzoner, användningen av fast bränske i vissa områden och begränsandet av tvättning av bilar och andra maskiner

5 §

Behandling av hushållens avfallsvatten utanför avloppsnäten

Utanför vattenverkets verksamhetsområde ordnas behandlingen av fastighetens avloppsvatten i allmänhet fastighetsvis. I dessa områden utgör bristfälligt behandlade avloppsvatten en betydande del av belastningen på våra vattendrag. Dessa föreskrifter har utfärdats för att garantera att avloppsvattnen från fastigheter utanför avloppsnätet leds till ändamålsenliga ställen och behandlas på ett korrekt sätt. Samt för att förhindra att avloppsvattnen förorenar miljön.

I föreskrifterna har man definierat de minimikrav för behandlingen av avloppsvatten, med hjälp av vilka man anser att man kan förhindra att miljön förorenas. Föreskrifterna gäller behandlingen av avloppsvatten från fastigheter som är i bostadsbruk, men såvida avloppsvattnen från företags- och industriverksamhet till sin mängd och konsistens kan jämföras med avloppsvatten från bostadsfastigheter, kan man för deras del följa motsvarande föreskrifter. Såvida det föreligger en möjlighet att ett dike, en rännil eller en källa kan förorenas då avloppsvatten leds till ett dike eller infiltreras i marken, förutsätter ledandet av avloppsvatten ett tillstånd i enlighet med miljöskyddslagen § 27.

Från kravet på behandling av avloppsvatten får sådana fastigheter avvika utan särskild ansökan, vilkas stadigvarande bosatta innehavare hade fyllt 68 år då miljöskyddslagens ändring (196/2011) trädde i kraft, dvs. den 5.3.2011. Befrielsen har kopplats ihop endast med fastighetsinnehavarens ålder och förutsättningen är att fastighetsinnehavaren bor stadigvarande på fastigheten, därför gäller befrielsen inte fritidsfastigheter. Avloppsvattnet får inte heller förorsaka förstöring av miljön. Avvikelsen gäller enbart skyldigheten att behandla avloppsvatten, inte andra eventuella skyldigheter, såsom skyldigheten att ansluta en fastighet på vattenverkets verksamhetsområde till vattenverkets vatten- och avloppsnät.

5.1

Grundvattenområden

I statsrådets förordning om behandlingen av hushållsavloppsvatten i områden utanför avloppsnätet (209/2011) konstateras, att man på områden som är känsliga för förorening, bör minska den belastning som riktar sig mot miljön i fråga om organisk materia med minst 80 procent, totalfosfor med minst 70 procent och totalkväve med minst 30 procent jämfört med belastningen av obehandlat avloppsvatten som anges med hjälp av belastningstalet för glesbebyggelse. I dessa föreskrifter anses grundvattenområdena höra till de områden som är känsliga för förorening. För behandlingen av avloppsvatten på grundvattenområden har man uppsatt egna krav.

Enligt förbudet att förorena grundvattnet får man inte leda ämne till en sådan plats eller behandla på ett sådant sätt att grundvattnet på ett viktigt eller annat för vattenförsörjning lämpligt grundvattenområde kan bli hälsofarligt eller att dess kvalitet försämras väsentligt. Av denna orsak är det på grundvattenområde förbjudet att infiltrera avloppsvatten i jorden eller att leda det obehandlat i ett dike. Föreskriften grundar sig på förbudet att förorena mark i § 16 eller att förorena grundvatten i § 17 i miljöskyddslagen och de allmänna principerna i § 7.

5.2 Strandzoner och skärgård

I strandområden är det för miljön bästa alternativet användning av torravtråde eller en vattenklosett som förbrukar mycket lite vatten. Såvida det på fastigheten ändå finns en vattenklosett, som finns närmare än 80 meter från vattendraget, bör avloppsvattnen från avtrådet leds in i en sluten avloppstank eller behandlas på ett sätt som uppfyller de stramare reningskraven. Enligt de stramare reningskraven bör man minska belastningen, som kommer ut i miljön med minst 90 % för den organiska materiens del, minst 85 % för totalfosfors del och minst 40 % för totalkvävet del jämfört med den belastning som åsamkas miljön av obehandlat avloppsvatten, som definierats med hjälp av belastningstalet i förordningen om glesbygdsavloppsvatten (Statsrådets förordning om behandling av hushållsavloppsvatten i områden utanför avloppsnätet).

De näringsämnen som avloppsvatten innehåller kan förorsaka övergödning av vattendrag och mikroberna förorsakar hälsoolägenheter. I strandområden och i skärgården rin- ner avloppsvatten snabbt ut i vattendragen. Därför är föroreningsfaran större i jämförelse med andra områden. Strandområdena och skärgården har därför i dessa föreskrifter in- begripits bland de områden som är känsliga för förorening.

Vattentoalettens avloppstank bör finnas på ett sådant ställe att de kan tömmas genom att suga innehållet till en tank i ett fordon. Därför är det förbjudet att bygga sådana på fas- tigheter och på **holmar**, som inte har vägförbindelse. Syftet med förbudet mot vatten- klosetter i strandzoner är framför allt skyddet av ytvattnen.

5.3 Övriga områden

I föreskriften hänvisas till miljöskyddslagen § 155 och § 156, där det föreskrivs om den allmänna förpliktelsen att rena avloppsvatten och om behandlingssystemet.

Systemet för behandling av avloppsvattnen bör planeras och dimensioneras och syste- met bör användas och underhållas så att man med behandlingen uppnår minimikraven för minskning av belastningen

I punkten preciseras de krav som ställs på avloppsreningsanläggningarna. Sedimente- ringsbrunnarnas syfte är att avlägsna främst den fasta materien och de bör ses som en oundgänglig förbehandlingsmetod före övriga metoder att rena avloppsvatten. Då man överväger kravet på antal avdelningar, kan man som en utgångspunkt ta det faktum att såvida det bland avloppsvattnen finns avloppsvatten från toaletter, bör reningsnivån i sedimenteringsbrunnen motsvara reningsnivån på en sedimenteringsbrunn i tre avdel- ningar. För enbart tvättvatten räcker i allmänhet ett system som motsvarar reningsnivån i en sedimenteringsbrunn med två avdelningar.

5.4 Skyddsavstånden

Avståndsbestämmelserna grundar sig på allmänt använda skyddsavstånd, vilka i första hand grundar sig på vattenskyddet. Därtill är målet att förhindra förorening av miljön på grund av eventuella lukt- och hälsoolägenheter (miljöskyddslagen § 5).

Kraven på skyddsavstånd blir aktuella i samband med att man bygger nya renings- och behandlingsanläggningar för hushållsvatten eller då man förnyar äldre anläggningar.

5.5 Objekt med små mängder avloppsvatten

Enligt miljöskyddslagen § 155 mom. 2 kan mindre mängder annat än avloppsvatten från vattentoaletter ledas orenat i marken, såvida det på grund av dem inte uppstår risk för att miljön förorenas. Dyligt, sk. grått tvättvatten kan anses uppstå i mindre mängd bl.a. då strandbastun inte har anslutits till vattenledning och bruksvattnet bärs in i bastun.

På områden som är ömtåliga för förorening bör även mindre mängder avloppsvatten ledas på ett kontrollerat sätt i jorden via en för ändamålet lämplig anläggning.

6 § Begränsningar för tvätt och service av fordon, båtar, maskiner och motsvarande anordningar

6.1 Grundvattenområden

På grundvattenområdena förorsakar tvätt av fordon, båtar, maskiner och anordningar alltid en risk för att grundvattnet förorenas om avloppsvattnet kommer åt att sugas upp i marken. Därför är det skäl att förbjuda tvätt på andra än för detta ändamål skilt byggda platser, där avloppssystemet byggts för detta ändamål.

Att förbjuda allt tvättande av fordon, båtar, maskiner, anordningar eller tillbehör på gården till egna hemshus eller med dem jämförbara bostadsfastigheter är ett oskäligt strängt krav, därför tillåts enskilda tvättningar. Tvättandet bör emellertid göras så att man förhindrar att tvättvattnet når grundvattnet och att det inte uppstår risk för förorening av grundvattnet. Det är skäl att förbjuda användningen av tvättmedel som innehåller lösningsmedel, för att förhindra att det uppstår förorening eller annan olägenhet.

6.2 Gatu- och vägområden, övriga allmänna områden och strandzoner

Tvättning av fordon, båtar, maskiner och anordningar på områden som är i offentlig användning har i allmänhet varit förbjudet i kommunernas ordningsregler. Ordningsreglerna upphävdes i samband med att ordningslagen trädde i kraft den 1.10.2003. Det är skäl att ta med förbudet även i dessa föreskrifter, eftersom tvättning t.ex. i park- och rekreationsområden kan förorsaka risk för miljöförorening samt att det minskar den allmänna trivsamenheten och områdets lämplighet för rekreationsbruk. Tvättande och serviceverksamhet i strandzoner kan förorsaka risk för förorening av vattendraget om avloppsvattnet eller skadliga kemikalier får rinna rakt ut i vattendraget.

6.3 Övriga områden

Yrkesmässig eller i övrigt storskalig tvättverksamhet på fastigheten sker i allmänhet med trycktvättapparater och tvättmedel som innehåller lösningsmedel och det uppstår betydliga mängder avloppsvatten, som med stor sannolikhet skulle komma att förorsaka miljöförorening. I föreskrifterna har man därför förutsatt att avloppsvattnen förbehandlas och leds ut i avloppet eller att de i områden utanför avloppsnätet via sand- och oljeavskiljningsbrunnar leds till en sluten tank.

Tvättandet av ett enskilt fordon, båt, maskin, anordning eller tillbehör bör göras så att det inte uppstår risk för förorening. För att förhindra förorening eller annan olägenhet är det skäl att förbjuda användningen av tvättmedel som innehåller lösningsmedel.

6.4 Tvätt av mattor och övriga textilier

Tvätt av mattor, textilier och övriga motsvarande föremål i vattendrag eller så att tvättvattnet kan rinna direkt ut i vattendrag förorsakar en extra belastning för vattendraget och sålunda utgör det en risk för förorening av miljön. Därför bör mattor, textilier och övriga motsvarande föremål tvättas på torra land så att tvättvattnet inte direkt kan rinna ut i vattendrag.

7 § Snöavstjälningsplatserna

Snöavstjälningsplatserna bör placeras och användas på ett sådant sätt att man på förhand kan förhindra att det uppstår förorening och skadliga verkningar. Den snö som hämtas till snöavstjälningsplatserna kan innehålla skräp och ämnen som är skadliga för miljön, som kan spridas i miljön eller rinna ner i grund- eller ytvatten med smältvattnet. I föreskrifterna har man därför förbjudit att placera snödumplingsplatser på grundvattenområden eller i strandzoner.

Enligt miljöskyddslagen § 7 är den som förorsakar förorening eller verksamhetsidkaren ansvarig för förebyggandet av olägenheter som uppstår pga. verksamheten samt för att avlägsna miljöolägenheterna.

Man bör göra en anmälan om grundandet av en snöavstjälningsplats till miljöskyddsmyndigheten för ordnandet av övervakning.

3. KAP AVFALL OCH KEMIKALIER

8 § Utnyttjande av avfall i markanläggningsarbeten

Att i liten skala utnyttja avfall vid markanläggningsarbeten förutsätter inte miljötillstånd, men det kan inverka skadligt på grundvattnet, jordmånen och vattendragen. I föreskrifterna presenteras villkoren, som man bör följa för att förhindra och minimera dylika skador. Anmälningsskyldigheten är nödvändig för ordnandet av övervakning.

9 § Lagring och hantering av flytande bränslen och andra **farliga kemikalier**

Föreskrifterna gällande upplagring och hantering av flytande bränslen och andra **farliga** kemikalier har utfärdats för att förhindra att kemikalieläckage okontrollerat kommer ut i miljön och för att förhindra att det leder till att miljön förorenas.

9.1 Lagring av flytande bränslen och andra kemikalier

Även en liten mängd av någon **farlig** kemikalie som läcker okontrollerat ut kan förorsaka en allvarlig risk för att förorena miljön. Speciellt problematiska är de flytande ämnena, som beroende på ämnets egenskaper snabbt kan sugas upp i marken och upplöst i vatten transporteras långt från olycksplatsen.

Förhindrandet av en kemikalieolycka och att jordmånen eller grundvattnet förorenas, förutsätter ändamålsenliga lagringscisterner och lagerutrymmen. Då kemikaliecisternerna och skyddsbassängerna placeras så att man obehindrat kan konstatera deras skick, kan man snabbare uppdaga eventuella läckage och vidta åtgärder för att förebygga att miljön förorenas. Apparaterna bör regelbundet underhållas och kontrolleras, för att man kan förhindra att marken och grundvattnet förorenas. Man bör omgående meddela räddningsverket om en olycka som skett vid hanteringen och upplagringen, för att bekämpningsåtgärderna kan inledas omedelbart och att läckageområdet kan avgränsas så att det är så litet som möjligt.

9.2 Uppbevaring av flytande bränslen och andra kemikalier på grundvattenområde

På grund av förbudet att förorena grundvattnet är det helt förbjudet att placera underjordiska kemikaliecisterner på grundvattenområde. I händelse av ett läckage under jorden kan kemikalierna absorberas i marken och vidare i grundvattnet eller transporteras långa sträckor från den egentliga olycksplatsen under markytan

9.3 Att avlägsna underjordiska cisterner

Ur bruk tagna oljecisterner förorsakar risk för miljöförorening såvida de inte kontrolleras på behörigt sätt och den eventuellt i cisternen kvarblivna oljan avlägsnas. I samband med att cisterner avlägsnas bör man försäkra sig om (t.ex. via sinnesförmimmelser) att cisternen, medan den ännu var i användning, inte har förorsakat oljeläckage eller annan skada för marken. Med stöd av miljöskyddslagens förbud att förorena mark (16 §) får man inte lämna avfall i marken så att det leder till fara eller skada för hälsa eller miljö. En oljecistern som har tagits ur bruk är sådant i lagen åsyftat avfall som dess ägare är förpliktad att avlägsna och föra bort för att behandlas på ett behörigt sätt. **Såvida man till fastigheten anskaffar en ny oljecistern i stället för en gammal, bör den placeras enligt bestämmelserna i punkt 9.1.**

10 § Distribution av flytande bränslen

10.1 Distribution av flytande bränslen på grundvattenområde och i distributionspunkter som har en volym som är större än 10 m³

Statsrådets förordning om miljöskyddskrav för distributionsstationer 444/2010 tillämpas på distributionspunkter och distributionsstationer, vilkas cisternvolym överstiger 10 m³. Förordningen tillämpas som miljöskyddets minimikrav även på distributionsstationer samt distributionspunkter på bil- eller maskindepåer, vilkas bränslecisterners totala volym understiger 10 m³, såvida distributionsstationen finns på ett grundvattenområde och dess verksamhet kan leda till förorening av grundvattnet. Man bör dessutom ansöka om miljötillstånd för verksamhet som förorsakar risk för förorening av grundvattnet.

10.2 Distribution av flytande bränslen utanför grundvattenområde

Även en liten mängd av någon **farlig** kemikalie kan, om den okontrollerat kommer ut i miljön, förorsaka en allvarlig risk för att miljön förorenas. Speciellt problematiska är de flytande ämnena, som, beroende på ämnets egenskaper, snabbt kan sugas upp i marken och upplöst i vatten transporteras långa sträckor från olycksplatsen.

Med föreskrifter om distributionsområdets struktur strävar man till att förhindra risken för att miljön förorenas vid läckage. På distributionsområdet bör det finnas absorberande ämnen och insamlingsmateriel, för att vid en eventuell olyckssituation omedelbart kunna inleda bekämpningsåtgärder och begränsa läckaget till ett så litet område som möjligt.

11 § Byggnad av jordvärmesystem

Vid byggandet av jordvärmebrunnar och andra jordvärmesystem ingår det en risk för att grundvattnets strömningsförhållanden eller mängd ändras och att grundvattenkvaliteten försämras. Som ämne vid värmetransporten används för miljön skadliga ämnen, som kan komma ut i marken och i grundvattnet om konstruktionerna går sönder.

Byggandet och användningen av borrhunnar, som är ämnade för tillvaratagandet av jordvärme förorsakar risk för att grundvattnet förorenas. Därför förutsätter byggandet på grundvattenområden ansenliga utredningar om markens egenskaper och grundvattnets strömningsförhållanden. Inte heller betydande utredningar kan med säkerhet garantera att åtgärderna inte medför olägenheter, då borrhunnarna sträcker sig till 200-300 meters djup.

Enligt instruktioner från Nylands närings-, trafik- och miljöcentral bör man inte installera nära markytan draga jordvärmesystem närmare än 500 meter från ett vattentag. **Ett jordvärmesystem, som placeras i ett grundvattenområde kan förutom ett åtgärdstillstånd också behöva vattentillstånd och behovet av tillstånd bör alltid bedömas på grundvattenområden.**

4. KAP BEKÄMPNING AV BULLER OCH ÖVRIGA UTSLÄPP

12 § Föreskrifter gällande störande buller

12.1 Allmänna föreskrifter

Föreskrifterna för att undvika onödigt buller, vibrationer eller annan motsvarande olägenhet samt för att förbjuda störande användning av ljudförstärkare och ljudåtergivningsapparater har utfärdats för att garantera hälso- och trivselfaktorer.

I tätbebyggda områden är det förbjudet att nattetid utföra arbeten som förorsakar störande buller. Förbudet syftar till att förhindra trivsel- och hälsoolägenheter och garantera en ostörd tid för vila. Man kan avvika från förbudet med stöd av ett godkänt miljötillstånd eller bulleranmälan.

12.2 Informeringsskyldighet

Föreskriften om informeringsskyldighet har utfärdats för att grannar och myndigheter på förhand skall kunna gardera sig för eventuella störningar. Funktioner som definierats i punkt 12.4 kan utföras utan att göra en bulleranmälan, men anmälingsskyldigheten har bibehållits, för att de grannfastigheter som finns inom influensområdet kan gardera sig för bullret och känner till hur länge det pågår.

12.3 Anmälningsskyldighet

Enligt miljöskyddslagen § 118 bör verksamhetsidkaren till kommunens miljöskyddsmyndighet inlämna en skriftlig anmälan om åtgärd eller tillställning som förorsakar tillfälligt buller eller skakningar. Sådan verksamhet är t.ex. byggande eller en offentlig tillställning, om man har orsak att anta att bullret eller skakningarna är särskilt störande. Anmälningsskyldighet uppkommer om det pga verksamheten kan tänkas uppstå buller, som man kan förvänta sig pga bullerstyrkan, längden eller repetitionen vara speciellt störande för dem som bor, vistas eller arbetar i närheten.

Enligt miljöskyddslagen § 118 bör anmälningen göras i god tid före åtgärden eller verksamheten inleds, dock senast 30 dygn före denna tidpunkt. I kommunens miljöskyddsföreskrifter kan man bestämma om kortare anmälningstid än detta.

I föreskrifterna har man räknat upp åtgärder och tillställningar, vilka förorsakar speciellt störande buller och skakningar. Verksamheten i en krossningsanläggning och motorsporttävlingar, särskilt då bullret och skakningarna som de förorsakar är långvarigt eller sträcker sig fram till natten, förorsakar buller som kan upplevas som speciellt störande.

I miljöskyddslagen § 118 har man stadgat om situationer, där det inte föreligger anmälningsskyldighet. Dessutom begränsas anmälningsskyldigheten med miljöskyddföreskrifterna.

13 § Bekämpning av buller och förorening av miljön som förorsakas av reparations- och renhållningsarbeten

13.1 Nattetid utförda arbeten som förorsakar buller

I tätbebyggda områden är nattligt buller störande, särskilt sådant som riktar sig mot bostadsområden. Därför är det skäl att begränsa sådana arbeten som kan utföras, till enbart dagtid. Pålastning av avfall, normala regelbundet återkommande reparationsarbeten och snöröjning, som med tanke på trafiken inte måste utföras nattetid, bör med stöd av föreskriften göras utanför tiden 22.00-6.00 samt utanför helgdagar.

13.2 Dammbekämpning och bekämpning av halka

Särskilt på våren, i samband med rengöring av gatu- och vägområden, dammar det. För att förhindra miljöförorening och hälsoolägenheter som beror på dammet, bör gatornas underhålls- och renhållningsarbeten utföras så att olägenheterna är möjligast små. I föreskrifterna strävar man till att ge instruktioner att minska vägsaltning för att minimera miljöolägenheterna.

13.3 Reparationsarbeten

De i föreskrifterna nämnda byggnads- och reparationsåtgärderna kan ge upphov till buller, lukt eller damm, eller annan med dessa jämförbar olägenhet för miljön eller hälso- eller trivselolägenheter i närheten av objektet. I tätbebyggda områden bör man i samband med byggnads- och reparationsarbeten fästa särskild uppmärksamhet vid att för-

minska och begränsa de olägenheter som åtgärderna förorsakar, eftersom det finns grannar i närheten. Med tillräckliga skyddsåtgärder kan man i hög grad förminska spridningen av de skadliga verkningarna.

14 § Bullerbekämpning vid offentliga tillställningar

Genom att rikta ljudåtergivningsapparaterna rätt och genom att reglera ljudförstärkarna kan man i hög grad inverka på bullernivån och spridningen av bullret. Genom att rikta och reglera rätt kan bullernivån hållas tillräckligt låg för att kunna förhindra att det uppstår trivsel- och hälsoolägenheter pga bullret.

I punkterna 12.2 och 12.3 stadgas det skilt om hur man skall göra en bulleranmälan.

5. KAP FÖRESKRIFTER SOM GÄLLER HÄSTSTALL OCH DJUR SKYDD

15 § Djurskydd, gödselstäder, rastgårdar och ridplaner

I statsrådets förordning om begränsning av **vissa** utsläpp från lantbruk **och trädgårdsodling (1250/2014)** stadgas om lagring av gödsel och urin. **I förordningen förbjuder man bl.a. att lagra organiska gödselprodukter i öppna högar på områden som är utsatta för översvämningar och på grundvattenområden och man stadgar om placeringen av gödselstäder samt placeringen av utfodringsplatser och dricksplatser i paddockar och rastgårdar**

Från övningsområden och rastgårdar kommer det ofta i form av ytaavrinning och via täckdikessvattnet stora mängder näringsämnen. Då föreligger det, speciellt i områden utan växttäck, en risk att näringsämnen sköljs ut i vattenfåror. Det är skäl att placera djurskydd, gödselstäder, rastgårdar, ridplaner och maneger på ett avstånd med tillräckligt skyddsavstånd från vattenverkens vattentag, för att förminska riskerna som kan riktas mot samhällets hushållsvattenupptagning. **I föreskrifterna avses med en rastgård ett ingärdat område utan växttäck, där hästar, ponnyer, nötdjur eller andra stora husdjur samt hundar kan använda året om för att röra på sig.**

Det är skäl att regelbundet städa undan gödslet från rastgårdarna och ridplanerna för att förhindra skadlig avrinning. Av samma orsak är det skäl att också förnya ytjorden enligt behov.

16 § Behandling av avfall från lantbruket och avloppsvattenreningen

Man strävar till att skydda grundvattnets och hushållsvattnets kvalitet och förhindra att vattendragen förorenas med hjälp av de föreskrifter med vilka man begränsar utspridningen av slamgödsel, urin eller pressvatten från ensilage. **I föreskrifterna har man använt de föreskrifter och rekommendationer om minimiavstånd som ges i statsrådets förordning om begränsning av fissa utsläpp från jordbruk och trädgårdsodling (1250/2014), miljöskyddsinstruktioner för hälstallar (YM 121/2003) och miljöskyddsinstruktioner för husdjurshushållning (YM 1/2010).**

6. KAP ÖVERLÄMNANDE AV ÖVERVAKNINGSUPPGIFTER

17 § Allmän skyldighet att ge uppgifter som är nödvändiga för övervakningen

Enligt miljöskyddslagen § 172 mom. 1 punkt 1 har en myndighet rätt att få upplysningar av alla som idkar verksamhet som förorsakar fara för att miljön förorenas eller andra som lagens förpliktelser riktar sig till. Enligt miljöskyddslagen § 84 kan övervakningsmyndigheten bestämma om utredning av miljökonsekvenserna då det föreligger misstankar om att verksamheten förorsakar miljöförorening. Bestämmelsen hör ihop med den i miljöskyddslagens § 6 avsedda konsekvensmedvetenheten, enligt vilken alla verksamhetsidkare, som förorsakar risk för miljöförorening har en allmän skyldighet att vara på det klara med konsekvenserna av sin verksamhet.

7. KAP ÖVRIGA FÖRESKRIFTER

18 § Avvikelse från miljöskyddsföreskrifterna

Enligt miljöskyddslagen § 202 kan kommunens miljöskyddsmyndighet bevilja undantag från miljöskyddsföreskrift på de grunder som nämns i lagen. Tillstånd till avvikelse bör ansökas i skriftlig form och ärendet som det gäller bör behandlas i enlighet med lagen om förvaltningsförfarande. Miljöskyddsföreskrifterna har utfärdats för att förhindra att miljön förorenas. Därför kan tillstånd till avvikelse beviljas endast då verksamhetsidkaren eller den som ordnar tillställningen på annat godtagbart, från dessa föreskrifter avvikande sätt, kan förhindra att verksamheten eller tillställningen förorsakar förorening av miljön.

19 § Följderna av brott mot eller underlåtenhet att efterfölja miljöskyddsföreskrifterna

Miljöskyddsföreskrifterna har utfärdats att allmänt efterföljas, med särskilt undantag som bestämda undantag som bestäms i den.. Om följderna av brott mot och underlåtenhet att efterfölja föreskrifterna stadgas i miljöskyddslagen kapitel 20 och i §225.

8. LUKU FÖRESKRIFTER OM IKRAFTTRÄDANDE

20 § Ikraftträdandet av miljöskyddsföreskrifterna

Kommunfullmäktige fattar beslut om utfärdandet av miljöskyddsföreskrifterna så som det stadgas i miljöskyddslagen § 203.

21 § Föreskrifter om övergångsperioderna

21.1

Avloppsvattensystemen kan, ifall de är dåligt gjorda, utgöra en risk för förorening av grundvattnet och vattendrag. En övergångsperiod har dock ansetts vara motiverat eftersom ett förnyande av systemen kräver investeringar i ny teknik och i nya konstruktioner.

- 21.2** Kemikalier kan, om de kommer i kontakt med miljön, även i små mängder utgöra en allvarlig risk för miljöförorening. Man har dock gett en övergångstid för att utföra nödvändiga förnyelser, eftersom det i många fall krävs investeringar i ny teknik och nya konstruktioner.
- 21.3** De nya miljökrav som ställs på distributionspunkterna för bränsle kräver investeringar i de gamla systemen eller att de helt ersätts med nya. Därför anses en övergångstid vara befogad.
- 21.4** Man har gett en viss tid för att uppfylla kraven på tvättningsplatserna för fordon, båtar och anordningar eftersom det kan räcka länge att finna en ny lokaliseringplats.
- 21.5** För att förhindra att grundvattnen förorenas har man i föreskrifterna förbjudit att placera snödumpningsplatserna på viktiga grundvattenområden. Man har gett en viss tid för flyttningen, eftersom det kan ta tid att finna en ny plats.